Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 261

Dn̄ica III post octauas Penthecostes

liorib⁹.s. in celestib⁹ delectet̄: si malū metuit̄: mala aīo eterna ꝓponant̄: vt dum illic esse cōspicit: et amplius qd̄ diligat ⁊ amplius qd̄ ꝑtimescat: hic oīno nō hereat. Ad hec agenda habem⁹ mediatorem dei ⁊ hoīm adiutorē nostrū ꝑ quē cuncta obtinebimus: si ad illum ꝟo amore flagram⁹. qui viuit ⁊ regnat cū patre in vnitate ⁊c.

Dn̄ica .III. Luce .XV.

IN illo tempore Accesserūt ad iesum publicani ⁊ peccatores vt audirent illum: et murmurabant pharisei et scribe dicentes: Quia hic peccatores recipit et manducat cum illis. Et reliqua. Omelia beati Gregorij pape.

Estiuū tempus qd̄ corpori meo valde ꝯtrariū est: loqui me de expositiōe euāgelij lōga mora interueniēte ꝓhibuit: sed nō qꝛ lingua tacuit ardere charitas cessauit. Hoc etenim dico quod apud se vestrum vnusquisqꝫ cognoscit. Plerūqꝫ charitas qbusdaꝫ occupatiōib⁹ prepedita ⁊ intus flagrat in corde et tamen non mōstrat̄ in opere: quia ⁊ sol cum nube tegitur nō videtur in terra ⁊ tamen ardet in celo. Sic sic eē occupata charitas solet: ⁊ int⁹ sui vim ardoris exerit: ⁊ foris flāmas operis nō ostendit. Sed quia nūc ad loqndū tempus redijt: vr̄a me studia accēdant: vt mihi tanto amplius loq̄ libeat: qꝫto hoc vestre mētes desiderabili⁹ expectant. Audistis in lectiōe euāgelica fratres mei: qꝛ peccatores ⁊ publicani accesserūt ad redemptorē nostruꝫ: ⁊ nō solū ad colloquēdū: sed etiam ad ꝯuescendū recepti sūt. Qd̄ videntes pharisei dedigⁿati sunt. Ex qua re colligite: qꝛ vera iusticia compassionē habet: falsa iusticia dedigⁿtionē: qꝫuis ⁊ iusti soleant pctōrib⁹ dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie: aliud qd̄ zelo discipline. Dedignāt̄ etenī: sed nō dedignātes desperāt: sed nō desperātes ꝑsecutionē cōmouent sed amantes: qꝛ etsi foris increpatiōes ꝑ disciplinā exaggerāt: intus tn̄ dulcedinē ꝑ charitatē seruāt. Preponūt sibi in aīo ipos pleꝝqꝫ quos corrigūt: meliores estimāt eos qꝫ quos iudicāt. Qd̄ videlicet agentes: ⁊ ꝑ disciplinā subditos ⁊ ꝑ humilitatē custodiūt semetipos. At ꝯtra hi qui d̄ falsa iusticia supbire solent: ceteros quosqꝫ despiciūt: nulla infirmitatib⁹ miscdia ꝯdescendūt: ⁊ quo se pctōres esse non credūt: eo deterius pctōres fiūt. De quoꝝ ꝑfecto numero pharisei extiterāt q̄ diiudicātes dn̄m ꝙ peccatores susciperet: arēti corde ipm̄ fontē miscdie reprehendebāt. Sed qꝛ egri erant ita vt se egros esse nescirēt: q̄tenus qd̄ erāt agnoscerent: celestis eos medicus fomētis blandis curat: benignū paradigma obijcit: ⁊ in eoꝝ corde vulneris tumorē premit. Ait nāqꝫ: ¶ Quis ex vobis hō qui habet centū oues: ⁊ si ꝑdiderit vnam ex illis: nōne dimittit nonaginta nouē in deserto: ⁊ vadit ad illā q̄ perierat. (Tex.) Ecce mira dispēsatiōe pietatis similitudinem veritas dedit: quā ⁊ i se hō ipe recognosceret: ⁊ tn̄ hec specialr̄ ad ipm̄ autoreꝫ hoīm ꝑtineret. Quia em̄ centenari⁹ ꝑfectus est numer⁹: ipe centū oues habuit: cū sctōꝝ angeloꝝ substantiā ⁊ hoīm possedit. Sꝫ vna ouis tūc perijt qn̄ peccando hō pascua vite dereliquit. Dimisit aūt nonagintanouē in deserto: qꝛ illos summos angeloꝝ choros reliquit in celo. Cur aūt celū desertū vocat̄: nisi ꝙ desertū dicit̄ derelictū. Tūc aūt hō celū deseruit cū peccauit. In deserto aūt nonagintanouē oues remanserant qn̄ in terra dn̄s vnū q̄rebat: qꝛ rōnalis creatura numer⁹ angeloꝝ videlꝫ ⁊ hominū q̄ ad videndū deū ꝯdita fuerāt ꝑeunte hoīe erat imminut⁹: et vt ꝑfecte summa ouiū integraret̄ in cela: hō ꝑditus querebat̄ in terra. Nā qd̄ hic euāgelista dicit in deserto alius dicit in mōtib⁹: (Matt. 18.) vt significent in excelsis: qꝛ nimiꝝ oues que non ꝑierant in sublimibus stabāt. ¶ Et cū inuenerit ouē: imponit in humeros suos gaudēs. (Tex.) Quē humeris suis imposuit: qꝛ humanā naturā suscipiens peccata nostra in se portauit. ¶ Et veniens domū ꝯuocat amicos suos ⁊ vicinos dicens eis: Cōgratulamini mihi: qꝛ inueni ouē meā q̄ ꝑierat. (Tex.) Inuenta oue ad domū redit: qꝛ pastor noster reparato homie ad regnū celeste redijt. Ibi amicos ⁊ vicinos inuenit: illos videlicet angeloꝝ choros qui amici sunt: qꝛ volūtatē ei⁹ ꝯtinue i sua stabilitate custodiunt. Vicini qꝫ eius sunt: qꝛ claritate visionis illius sua assiduitate ꝑfruunt̄. Et notandū ꝙ non dicit: cōgratulami inuēte oui: sed mihi: qꝛ videlicet ei⁹ est gaudiū vita nr̄a: ⁊ cū nos ad celū reducimur: solēnitatē leticie eius implem⁹. ¶ Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit in celo suꝑ vno peccatore pn̄iam agente: qꝫ suꝑ nonagintanouē iustis qui nō indiget penitētia. (Tex.) Cōsiderandum nobis est frēs mei cur dn̄s plus de ꝯuersis pctōrib⁹ qꝫ de stantib⁹ iustis in celo gaudiū esse fateat̄. Un̄ hoc: nisi qd̄ ipi ꝑ q̄tidianū visiōis experimentū nouim⁹: qꝛ plerūqꝫ hi q̄ nullis se oppssor pctōꝝ dolib⁹ sciūt: stāt quidem in via iusticie: nll'a illicita ꝑpetrāt: sed tn̄ ad celestē patriā anxie nō anhelāt: tātoqꝫ sibi in reb⁹ licitis vsum p̄bēt qꝫto se ꝑpetrasse illicita nll'a meminerunt: ⁊ plerūqꝫ pigri remanēt ad exercenda bona p̄cipua: qꝛ valde sibi securi sunt ꝙ nulla cōmiserūt mala grauiora. At ꝯtra non nunqꝫ hi qui se aliq̄ illicita egisse meminerūt ex ipo suo dolore cōpuncti: inardescūt i amorē dei: seseqꝫ i magnis virtutib⁹ exercēt: cūcta ⁊ difficilia sancti certaminis appetunt: oīa mundi derelinquunt: honores fugiunt: acceptis ꝯtumelijs letant̄: flagrant desiderio ad celestē patriaꝫ anhelant. Et qꝛ se errasse a deo considerant: damna p̄cedētia lucris sequentibus recompensant. Maius ergo de peccatore cōuerso qꝫ de stāte iusto gaudiū fit i celo: qꝛ ⁊ dux i p̄lio plus cū militē diligit: q̄ post fugā reuers⁹ hostem fortiter p̄mit: qꝫ illū q̄ nunqꝫ terga prebuit ⁊ nūqꝫ aliqd̄ fortiter gessit. Sic agricola illaꝫ ampli⁹ terram amat q̄ post spinas vberes fruges ꝓfert: qꝫ eā q̄ nūqꝫ habuit spinas ⁊ nūqꝫ fertilem messem produxit. Sed inter hec sciēdū ē qꝛ sunt pleriqꝫ iusti in quoꝝ vita tm̄ est gaudiū: vt eis quelibꝫ peccatorū penitētia p̄poni nullaten⁹ possit. Nā multi et nulloꝝ sibi maloꝝ sunt ꝯscij: ⁊ tn̄ i tāti ardoris afflictiōe se exercēt: ac si a pctīs oībus angugustentur. Cūcta etiā licita respuūt: ad despectuꝫ mūdi sublimiter accendunt̄: licere sibi nolūt om̄e quod licꝫ: bona etiā amputāt sibi ꝯcessa: ꝯtemnunt visibilia: iuisibilib⁹ accēdunt̄: lamētis gaudēt: in cunctis semetipos hūiliāt: ⁊ sicut nōnlli pctā operū: sic ipi pctā cogitatiū nō d̄plorāt. Quid itaqꝫ istos nisi ⁊ iustos dixerim ⁊ penitētes: q̄ se ⁊ in pn̄ia de pctō cogitatiōis humiliant: ⁊ recti semꝑ in opere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0261
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG